

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quòd media licet exigantur, non tame[n] sunt pars salutis nostræ, sed
solus Christus est totus, & vnicus saluator, cui totum tribuitur: & solùm
ipsius opera, & non nostra, vincunt peccatum, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

tijis, desperatio de propria iustitia, sanctitate, & merito bonorum operum, & Fides in Christum, iuxta illud Marci 1. Pœnitentia, & credite Euangelio. Qui cunque ergo cupit sibi participari huius efficaciam mortis Christi, is oportet habeat hæc media, fidem viuā quæ habet adiunctam pœnitentiā: pœnitentia includit negationem Idolorum & omnium vitiorum, & contemptum propriæ iustitiæ. Fides includit fructus Spiritus & omnia pia opera, quæ sequi debent necessariò, Gal. 5. Per hæc media vult Deus distribui merita mortis Christi. Et quoniam non omnes obediunt Euangelio, Roma. 10. neque pœnitent neque credunt in Christum, ideo fit, quod efficaciam illius mortis Christi & sacrificij non omnes participant: sat & sufficiens est virtus passionis Christi, etiam pro mille mundis, quantum ad sufficientiam: efficaciam tamen non omnes accipiunt, eò quod recusant contemnunt illa media. Et hoc etiam expressit Christus Mat. 26. Sanguis qui effunditur pro vobis & multis, quoad sufficientiam: sed quoad efficaciam, non omnes capiunt. In causa est, quia media contemnunt. Qui ergo non pœnitent, neque credit in Christum, tantum abest ut fiat particeps beneficij Christi, Ioan. 3. Qui credit, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est, id est, condemnatus, illi nihil proderit mors Christi.

Media illa, id est, pœnitentia & Fides, licet exigitur maximè ad distributionem, non tamen sunt causæ vel pars remissionis & salutis, Ita quod simul meritum passionis & mortis Christi, & nostrum meritum, id est, pœnitentiæ & fidei, tollerent peccatum. & mercenarietur salutem: sed totum Christo tribuitur, & efficaciam mortis eius & suis operibus, Primo, quia opera nostra suā iam habent tententiam à Christo latam. Luce XVII. Quandò feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus. Si serui inutiles,

tiles, ergo non sunt pars causæ iustificationis & salutis. Deinde, quod conclusum est, quia Deus propter solum nomen Christi & propter ipsum ex misericordia nos vult sine merito nostro, id est, gratis iustificari & saluari. Act. 10. Huic omnes prophetæ &c. Et hoc ideo sic conclusum est à Deo, ut simus certi de remissione, Roman. 4. Promissio ideo ex fide, id est, propter fidem est, nempe salutis & remissionis, ut sit firma. Si enim penderet à nostra conditione operum iustificatio & salus, nunquam essemus certi, nunquam possemus satisfacere ad illa accipienda, ideo gratis donatur credenti. Et licet media illa non sint causa & fons iustificationis, compensatur tamen gloria æterna & gratia vel misericordia propter Christum, & ingentibus præmijs in hac & post hanc vitam, non propter suam dignitatem & efficaciam, sed propter Dei bonitatem & misericordiam propter Christum, qui sic coronat sua dona in nobis. Igitur ex promissione, quia iustificati iam per fidem illa faciunt, sic condecorantur: attamen non possunt dici pars meriti cum Christi merito. Iustificationis Christi mors & opus, ex natura & dignitate habet efficaciam meriti remissionis, & vite. Nostra opera ex imputatione & misericordia, quibus ex naturali bonitate nihil debetur, quia impura & imperfecta sunt, etiam in iustificationis: quare non possunt stare & concurrere propriè cù merito Christi, Solus ergo Christus, unicus & solus & totus & integer est saluator: illi soli debetur honor, gloria, & actio gratiarum, & suis laboribus debentur omnia, nobis autem cōfusio, Daniel. 9. Quare opera & media si maximè exigantur, non sunt tamen vel causa, vel pars causæ. Verum unica mors Christi. Hæc doctrina quietat & humiliat conscientiā quietat & firmat, quia audit quod propter Christum donatur iustificatio & salus, & non propter nostra merita: ideo nemo debet desperare: Deinde humiliat,

miliat, ne nimium præsumamus de nostra iustitia, ne similes siamus Pharisæo Luc. XVIII qui præsumebat de operibus suis. Vult enim Deus, ut laudetur gloria gratiæ suæ, Ephes. i. Opera nostra licet non sint pars meriti effectiū ad salutem acquirendam cum Christi merito: sunt tamen pars, & exiguntur cum gratia ad distributionem accipiendam, & ut illa distributione retineatur. Nam sine pœnitentia & Fide salus & iustitia non distribuuntur.

C A P V T XXV.

A R G V M E N T A.

1. *Quid sit quod omnium primò in nobis apprehendit Christi merita, Fides an opera.*
2. *Quare Fides antè omne opus accipit talia Christi beneficia.*
3. *Quod obseruantia præceptorum retinet beneficia Christi, & quod Christi gratia facit ut obseruentur præcepta.*

 POSTolus inquit, Heb. ii. Impossibile est Deo placere sine Fide: ex quo consequitur, quod Fides oportet sit primum omnium in homine antè omne opus, eò quod impossibile sit ut quis Deo placeat sine Fide. Accedentē igitur ad Deum oportet credere. Sequi autem debent fidem opera Deo accepta, non præcedere: quare & Gentium & Iudæorum opera reprobantur, quia sine Fide in Christum fiunt, et si temporale accipiunt præmium, nihil tam meriti habent in gloria. Est igitur Fides primum opus hominis, dum homo assentit verbo Dei, credit promissione & obedit: Nam Fides quanuis sit donum Dei, attamen & nostrum assensum exigit. Roman. 10. Fides ex auditu. Primum ergo hominis

G. opus.